

Caixa de paraules

Un relat de: [Equinozio](#)

Paraules que s'escorren
pels meus dits
com petites llàgrimes
que cauen dels ulls.

Paraules que queden
en l'oblit
degut al mal
que ha fet.

Paraules que suren
en l'espai fins
que una estrella
les agafa.

Paraules buides
de significat
però a canvi
plenes de sentiment.

Paraules que entren
pels cinc sentits
i arriben al cor.

Paraules que naveguen
per un mar de zeros i uns.

Paraules que entren al cor
pugen a l'ànima
et donen més vida per viure
i tornen a sortir.

Paraules que et trenquen el cor
en mil trossos diminuts.

Paraules que en serveixen per viure,
seguir endavant.

Paraules que il·luminen
en la més gran foscor.

Paraules que es queden
gravades al cor i a l'ànima.

Paraules que ens fan viure
temps passats, presents i futurs.

Paraules que neixen i moren.

La ment és una caixa de paraules.

Cadascú de nosaltres
és un llibre on hi escriu
la seva vida amb les paraules
que li dóna la pròpia vida.

Busca i cerca,

tria i remena,
escolleix les paraules
més tendres i dolces
que es capaç de donar la
vida
per escriure el llibre
més viu de tots.

Mai agafis les
Punxegudes o afilades,
Esgarrifoses o repugnants,
que fan malbé un llibre
que no s'ha de fer malbé
i que no hauria d'acabar mai.

Cuida les paraules
que són les que et donen la vida
i també són les que te la poden treure.